

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3262/2021
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ..., Република Црна Гора и ВВ из ..., Република Црна Гора, чији је заједнички пуномоћник Дијана Јеремић, адвокат из ..., против туженог Града Чачка, кога заступа Градско правобранилаштво Града Чачка и тужених ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Зорица Ђоковић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1407/20 од 14.12.2020. године, у седници већа одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1407/20 од 14.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1407/20 од 14.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 370/17 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да су тужиле ванкњижни власници стамбене породичне зграде, објекта број 1, површине 178 м², изграђене на кп.бр. .. КО Чачак, сопственим средствима, без одобрења за градњу, што су тужени дужни да признају, док је одбијен тужбени захтев да се тужиле упишу у регистру непокретности са својим правом удела на наведеној стамбено - породичној згради. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиле имаоци права својине на кп.бр. .. КО Чачак са уделом од 1012/1932 реалних делова парцеле по основу Уговора о купопродаји, закљученог 01.11.1998. године између ЂЂ и ЕЕ из ... као продаваца и ЖЖ из ..., као купца, и Уговора о купопродаји закљученог 05.02.1993. године између ГГ из ... као продавца и ЖЖ из ... као купца, као и по основу одржаја услед савесне и законите државине предметног дела парцеле у трајању дужем од 20 година и то: тужила АА са правом удела 337/1932 идеалних на кп.бр. .. КО Чачак, тужила ББ са 337/1932 идеалних делова исте и тужила ВВ са истим уделом на истој катастарској парцели, што су тужени дужни да признају и дозволе да се тужиле упишу у регистар непокретности као власници са својим идеалним уделом на предметним непокретностима (кући и парцели). Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1407/20 од 14.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужила и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 370/17 од 26.11.2019. године у одбијајућем делу става првог изреке, ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захев тужила за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења, на основу члана 404. став 1. ЗПП, оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Правноснажном пресудом утврђено је ванкњижно власништво тужила на бесправно изграђеном стамбеном објекту, без права уписа својине, док је тужбени захтев за утврђење права својине на катастарској парцели под објектом, одбијен као неоснован. О овом праву тужила, судови су одлучили уз адекватну примену материјалног права, будући да по раније важећим одредбама Закона о градском грађевинском земљишту (1979. и 1990. године), промет права коришћења неизграђеног градског грађевинског земљишта у државној својини није био дозвољен (осим преноса на брачног друга, потомке, усвојенике, родитеље и усвојиоце), те да се на неизграђеном градском грађевинском земљишту не може стећи својина по основу нелегалне градње објекта, све имајући у виду време располагања и стицања стварних права на земљишту и време изградње објекта. Сходно наведеном, правни став Врховног касационог суда на који се ревизијом указује, да се право својине одржајем може стећи на идеалном делу непокретности није утицаја у овом спору, јер и његово прихватање и одлучивање о ревизији као посебној, не би довело до другачијег и повољнијег исхода спора за ревидента.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.03.2017. године, а вредност предмета спора износи 200.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић